

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 46. Vigiliæ Papæ Constitutum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Sæculum VI. rum eodem modo facere Deum Aucto-
 A. C. 553. rem Mali ac Boni, & asserere, Deum
 permisisse Peccatum tanquam nobis ma-
 gis expediens. Tandem recitati fuere
 Textus, in quibus Librum Job, & Can-
 ticorum, contemptui habebat, & ipsius
 Symbolum in Concilio Ephesino damna-
 tum. Tunc Concilium Constantinopo-
 litanum exclamavit: *Diabolus hoc Sym-
 bolum procudit! Anathema illi, qui hoc
 Symbolum conscripsit! illud Concilium
 Ephesinum unacum Auctore suo damna-
 vit. Non novimus aliud, nisi Symbolum
 Nicenum. Anathema Theodoro Mopsue-
 steno, Anathema illis, qui eum non ana-
 thematizant. Qui eum defendunt, Ju-
 daeis & Paganis deteriores sunt. Pluri-
 mos annos Imperatori! Ecclesiam mali-
 gna peste purgasti. Anathema Theodoro
 & Libris ejus dicimus. In aliam diem
 distulerunt ea examini subicere, quæ
 Patres, Leges, & Historiarum Scriptores,
 contra Theodorum vel scripserant, vel
 decreverant.*

§. XLVI.

Vigilii Papæ Constitutum.

Interim Vigilius Papa, ut promisso sta-
 ret, traditurum se Sententiam suam
 de tribus Capitulis a Sententia Concilii
 separatam, amplissimum Decretum scri-
 psit, quod *Constitutum* appellatur, ut eo
 faci-

facilius a priore, quod *Judicatum* dici-
 tur, discernatur; quamvis tamen non
 nunquam hæc nomina confundantur,
 nam re ipsa unum & idem significant.
Constitutum ad Imperatorem dirigitur,
 & in exordio ponuntur duæ Fidei Con-
 fessiones, a Menna & Eutychio Succes-
 sore ejus olim Papæ traditæ. Deinde
 subjungit, cum ea, quæ ipsi fuissent pro-
 missa, non servassent, ut nempe Episco-
 pi ex Oriente & Occidente numero pa-
 ri congregarentur, sed econtra compell-
 leretur, Responsum suum de tribus Ca-
 pitulis tradere, petiisse se ob ægritudi-
 nem corporis viginti dierum moram,
 jamque Episcopos rogare, ut constitutos
 dies expectent, & antiquam Regulam
 observent nullam sententiam pronuncian-
 tes, donec Sacra Sedes Judicium suum
 vulgasset.

Tum Papa prosequitur in hunc mo-
 dum: *Acta Conciliorum, Decreta Papa-
 rum Antecessorum Nostrorum & alias
 tabulas necessarias maturo examine dis-
 cussimus. Vidimus etiam Volumen Char-
 taceum, quod Nobis vestrum omnium No-
 mine Benignus Episcopus Heracleensis tra-
 didit, plenum Blasphemis execrabilibus,
 & opinionibus Fidei Catholicæ contrariis.
 Has, ut sequuntur, damnavimus.* Papa
 deinde refert articulos sexaginta ex Li-
 bris Theodori Mopsuesteni excerptos;

Sæculum VI. sed ipsa opera non citat. Sunt vero ferme iidem, qui in Concilio prælecti fuere. A. C. 553. Articulorum singulorum sensum perversum explicat, & addito Anathematismo damnat.

Itaque Papa rejectis erroribus, qui Theodoro tribuebantur, prohibet sub Anathematis pœna, ne quis inde occasionem Patres & Doctores Ecclesiæ calumniandi arripiat, & subjungit: *Quia Articuli isti Nomen Theodori Mopsuesteni præferunt, iis omnibus conquisitis, quæ Patres de ipso dixerunt, invenimus, quod S. Cyrillus ad Joannem Antiochenum scripserit, Patres Concilii Ephesini Symbolum Theodoro attributum damnantes pro sua Discretione de ipsius Persona mentionem non fecisse; quod ut certo sciremus, Concilium Aëta inspeximus. His S. Cyrillus adjicit, mortuis non esse insultandum. Proclus eodem modo in Causa Theodori locutus est, & errores, qui ipsius esse dicuntur, ipso non nominato damnavit. Nec in Concilio Calcedonensi quidquam legimus, quod Theodori Mopsuesteni memoriam sædaret, etsi Concilium illud mentionem faciat de Epistola Joannis Antiocheni ad Theodosium Imperatorem data, in qua dicit, Theodorum vita functum damnari non debere.*

Postea inquisivimus, an Antecessores Nostri quidquam contra Mortuos, cum luce

Sup. L.

XXXI. §. 37

Vigilii Papæ
Constitutum

luce fruere, necdum damnatos, decre-
verint, & invenimus, Auctoritatem Leo-
nis & Gelasii ejusmodi damnationi con-
trariam esse. Idem observatum legimus
in Causa Joannis, & Flaviani Constanti-
nopolitani, quos licet, cum viverent, eje-
ctos nemo pro damnatis habuit. Eusebius
refert in sua Historia, Dionysium Ale-
xandrinum eo adduci non potuisse, ut Ne-
stem, ut ut Millenarium, sed jam defun-
ctum, damnaret. His omnibus mature
pensatis Theodorum Mopsuestenum damna-
re non audemus, nec permittimus, ut quis-
quam alius eum condemnet.

Transeamus ad Libros, qui Theodoretum
dicuntur. Miramur admodum, invenire
esse aliquos, qui rem hujusmodi objicere
possint Episcopo, qui ante annos centum
Judicium Concilii Calcedonensis sponte
subiens eidem Concilio & S. Leonis Epi-
stolis nullus hæsitans subscripsit. Quam-
vis Dioscorus & Ægyptii illo tempore
dicerent, ipsum esse Hæreticum, tamen
Patres Nostri, postquam Fidem ejus accu-
rate examinassent, nihil aliud ab ipso pe-
tierunt, quam ut Nestorio, & Doctrinæ
ejus Anathema diceret, quod elata voce
toto Concilio præsentate fecit. His pensa-
tis quidam Errores Nestoriani tanquam
ab ipso profecti damnari non possunt, nisi
simul Patres Calcedonenses Mendacii aut
Dissimulationis arguantur. Nec creden-

Sæculum VI.
A. C. 553.

p. 366.

Euseb. VII.
Hist. c. 24.
Sup. L. VII.
§. 51.

p. 397.

Theodoretum
Apologia.Sup. L.
XXVIII.
§. 24.

Sæculum VI. dum, Patres ignorasse, quantam injuriam
A. C. 553. Theodoretus S. Cyrillo intulisset, dum e-
jusdem duodecim Capitula oppugnavit;
 sed potius secuti sunt Exemplum ipsius
 S. Cyrilli, qui Pacis amore omnia ab O-
 rientalibus contra ipsum scripta silentio
 involvit. Sed quid amplius Theodoro
 exprobrari possit, qui, postquam ex Epi-
 stolis S. Cyrilli in Concilio Calcedonensi
 recitatis vera ipsius sensa cognovisset, lau-
 davit Doctrinam illius, quem in Fide
 p. 361. falli perperam suspicatus fuerat. Igitur
 omnibus & singulis prohibemus, ne quid-
 quam, quod Theodoreti memoriæ noceat,
 proferant; verumtamen salvo ipsius Per-
 sonæ debito honore omnes libros, qui ejus
 aut cujuscunque alterius Nomen præfe-
 runt, & aliqua Nestorii aut cujuscunque
 alterius Hæretici erroribus consentanea
 continent, damnamus. Tum Papa quin-
 que Anathematismos pronunciat contra
 errores, qui in Libri Theodoreti Hære-
 sin olere dicebantur. Exinde prosequi-
 tur in hunc modum:

p. 369. Jam de Epistola Ibæ differendum. Ex
 Actis Concilii Calcedonensis cernimus,
 quod perlectis monumentis, præsertim hac
 Epistola, Ibas innocens & Orthodoxus
 fuerit declaratus. Ipsam Epistolam Or-
 thodoxam edixerunt, quia illam Fidem
 amplectitur, quæ Reconciliationis S. Cy-
 rylli cum Joanne Antiocheno & Orien-
 talibus

talibus fundamentum fuit; ideo tamen ^{Sæculum VI.} Patribus minime probabantur obtrectationes, ^{A. C. 553.} quas eadem Epistola contra S. Cyrillum continebat. Ipse Ibas illam a se S. Cyrillo injuriam retraçtavit, postquam Capitulorum ipsius sensum melius percepisset, & ideo, quia retraçtavit, Orthodoxus judicatus est; nam diserte professus est, se Concilii Epbesini Definitionem recipere. Duodecim S. Cyrilli Capitula ideo rejecerat, quia, cum illa non satis intelligeret, credebat, in iis Naturarum distinctionem negari. Postquam eorum Explicationem intellexit, recepit. Dioscorus & Eutyches S. Cyrillum laudabant, quia ipsum male interpretantes credebant Hæresin suam ab eo doceri; e contra Ibas eundem reprebendebat, credens eam ipsam Hæresin se in ejus Libris deprebendisse. Ita sentiens Ibas Catholicus erat, & quia Catholicus, in Latrocinio Epbesino a Dioscoro depositus, & in Concilio Calcedonensi restitutus est. Hinc statuimus, & decernimus, ut Judicium hujus Sancti Concilii de Epistola Ibae latum, sicut de ceteris omnibus, ratum, firmissimumque sit.

Tandem Papa, ut summatim ostendat, quam sancte Concilii Calcedonensis Auctoritas defendi debeat, Excerpta affert ex Epistolis S. Leonis, & Simplicii, atque etiam ex suo Judicato, quod

Sæculum VI. aliquando traditum rursus receperat, &
 A. C. 553. quantum ad tria Capitula pertinet, re-
 tractat. In Conclusionem prohibet omni-
 bus, in quacunque Dignitate Ecclesiasti-
 ca sint constituti, ne quidquam huic præ-
 cepto contrarium decernant. Hujus-
 modi est *Constitutum* Vigiliæ Papæ. Cum
 eo Episcopi sexdecim & tres Ecclesiæ
 Romanæ Diaconi, quos inter Pelagius,
 ipsius post hæc Successor, occurrit, sub-
 scripserunt. Actum istud 14. Maji hoc
 anno 553. datum est; sed Imperatori de-
 mum post dies undecim, id est, vigesi-
 ma quinta Maji traditum. Interim hu-
 jus Constituti ratio nulla habita est;
 quamvis sapientissima videatur Papæ mo-
 deratio, qua errores damnat, & Perso-
 nis parcat. (*)

p. 375.

§. XLVII.

Collatio Quinta.

Interim Patres Concilii Constantinopo-
 litani non cessabant. In Collatione
 quinta

(*) Profecio! hoc Vigiliæ Papæ Constitutum non solum Doctrinæ veræ, seu Catholicæ, sed etiam Summæ Auctoritatis & Sapientiæ, Potestatis & Moderationis Notas habet. Præterea ea omnia, quæ præcesserunt, & ipsius Concilii Constantinopolitani initia attente legenti liquet, tam Imperatorem, quam Concilii Patres persuasum sibi habuisse, nihil firmum & irrevocabile, nisi Papæ consensus accederet, statui posse.